

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.220 van 18 september 1997
in de zaak A. 63.050/VII-13.081.**

In zake : 1. de b.v.b.a. JALTHO,
2. de l.v. MATTHEUSSEN,
3. de l.v. VERMEIREN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VIJVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1 bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. JALTHO, de l.v. MATTHEUSSEN en de l.v. VERMEIREN op 30 maart 1995 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 16 december 1994 waarbij het beroep van Jozef MATTHEUSSEN tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 april 1992 tot weigering aan Jozef MATTHEUSSEN van de exploitatievergunning voor het uitbreiden van een te Merksplas gevestigd vee- en varkensbedrijf met o.m. bijkomende stallingen voor 3.144 varkens (totaal te stallen : 4.940 varkens en 328 grote zoogdieren) ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 61.700 van 12 september 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. Baert;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 juni 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. Bracke;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Advocaat A. TIRELIREN die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Jozef MATTHEUSSEN de aan de oorsprong van het geding liggende vergunningsaanvraag heeft ingediend op 4 juni 1991; dat het van 16 april 1992 daterende weigeringsbesluit van de bestendige deputatie op 21 september 1992 ter kennis is gebracht van de aanvrager, die op 30 september 1992 beroep heeft

aangetekend bij de Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting die het met zijn besluit van 3 mei 1994 onontvankelijk heeft verklaard op het motief dat het buiten de gestelde termijn was ingediend; dat de aanvrager tegen laatstgenoemd besluit bij de Raad van State een annulatieberoep en een vordering tot schorsing heeft ingesteld waarna de minister met zijn thans bestreden besluit van 16 december 1994 zijn eerstgenoemd besluit heeft ingetrokken en, opnieuw uitspraak doende, het beroep ontvankelijk maar ongegrond heeft verklaard; dat, hangende de beroepsprocedure, de aanvrager het bedrijf heeft opgesplitst waarbij de eerste verzoekende partij de zeugenstallen heeft overgenomen, de tweede het rundvee en de derde de mestvarkens;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift meedelen wat volgt :

"De exploitatie van het rundveebedrijf werd door de heer Jef MATTHEUSSEN verkocht aan de landbouwvennootschap MATTHEUSSEN L.V., nadat deze was opgericht bij notariële akte van 25 november 1994.

De exploitatie van het zeugenbedrijf werd verkocht aan de B.V.B.A. JALTHO, nadat deze bij notariële akte van 14 december 1994 was opgericht.

De exploitatie van het mestvarkensbedrijf werd verkocht aan de landbouwvennootschap L.V. VERMEIREN, nadat deze op 15 januari 1995 was opgericht;"

2.2. Overwegende dat het bestreden besluit enkel de vergunning weigert tot uitbreiding van de exploitatie met mestvarkens; dat de eerste en de tweede verzoekende partij niet de exploitant zijn van het mestvarkensbedrijf; dat zij evenmin met de vergunningsprocedure enig uitstaans hebben gehad; dat zij dienvolgens niet de vereiste hoedanigheid hebben om het annulatieberoep in te stellen; dat het beroep om die reden wat de eerste en de tweede verzoekende partij betreft niet ontvankelijk is;

3.1.1. Overwegende dat als derde middel de schending wordt aangevoerd van "het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, inzonderheid titel I, goedgekeurd bij het besluit van de Regent van 11 februari 1946, zoals herhaaldelijk gewijzigd en van het decreet van 23 januari 1991 van de Vlaamse Raad inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen" (meststoffendecreet); dat de derde verzoevende partij doet gelden dat de minister de vergunning weigert om reden van overbemesting in de gemeente Merksplas terwijl noch het ARAB noch voornoemd meststoffendecreet enige bepaling inhouden waaruit blijkt dat de vergunning om reden van een mestoverschot in een bepaalde gemeente kan worden geweigerd; dat zij ook betoogt dat evenmin aan de voorwaarden van artikel 33 en 34 van het meststoffendecreet werd voldaan aangezien in het bestreden besluit de dreiging van een reëel risico dat de in het Vlaamse gewest door bedrijven geproduceerde mest niet meer in zijn totaliteit op een ecologisch verantwoorde wijze kan worden afgezet niet is aangetoond en er ook niet wordt verwezen naar een besluit van de Vlaamse regering waarin categorieën van bedrijven worden bepaald waarvoor dergelijke maatregelen zouden gelden;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt "dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 en het besluit van 17 december 1992 de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid onder het ARAB geenszins hebben beperkt, dat de overheid bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag een appreciatie moet maken van de te verwachten hinder voor de mens en het leefmilieu, dat de milieuvergunning moet worden geweigerd wanneer deze hinder de grenzen van het aanvaardbare zou overschrijden, dat bij de beoordeling van de aanvraag ook rekening moet worden gehouden met de termijn van 30 jaar waarvoor dergelijke vergunningen worden toegekend, dat de appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid van discretionaire aard is

en dat in dit opzicht, ongeacht het eventueel voorhanden zijn van bewijzen van voldoende mestafzet, mestopslagcapaciteit enz... eveneens moet worden rekening gehouden met de bestaande toestand en het leefmilieu in het algemeen";

3.1.3. Overwegende dat de bestreden weigeringsbeslissing is gesteund op de volgende overwegingen :

"Overwegende dat de aanvraag hoofdzakelijk het uitbreiden van een bestaand en gemachtigd gemengd veebedrijf (328 runderen, 1.796 varkens) betreft met 3.144 varkens teneinde te komen tot een bedrijf met 4.940 varkens en 328 zoogdieren;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op ca. 300 m van een natuurgebied, op ca. 450 m van een gebied met gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, op ca. 500 m van een westelijk gelegen recreatiegebied, op ca. 2.150 m van een woongebied met landelijk karakter, op ca. 2.650 m van een woonuitbreidingsgebied en op ca. 2.850 m van een woongebied; dat de inrichting gelet op zijn aard en omvang aanleiding zal geven tot overdreven hinder in de dichtstbij gelegen gevoelige gebieden;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting zou oplopen tot 31.260 kg P_2O_5 ; dat uit oogpunt van ekologisch aanvaardbare mestuitspreiding en steunend op bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23-01-1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen, een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 208,4 ha; dat de aanvrager heeft aangetoond te beschikken over 27,6 ha eigen cultuurgrond (eigendom en in huur) en over 199,3 ha via overeenkomsten tot mestafzet;

Overwegende dat gezien de hoge huidige bemestingsdruk in de gemeente Merksplas een dergelijke uitbreiding niet meer wenselijk is";

dat daaruit blijkt dat de vergunning hoofdzakelijk werd geweigerd om reden van de bemestingsdruk in de gemeente Merksplas; dat evenwel noch het ARAB, waaronder de vergunningsaanvraag ressorteerde, noch het meststoffendecreet van 23 januari 1991 zoals dat gelding had ten tijde van het bestreden besluit -decreet waarin de mestverwerking wordt geregeld- regels bevat die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een milieuvergunning wegens een te hoge bemestingsdruk in een

gemeente van het Vlaamse Gewest, waar de inrichting is gelegen; dat de Raad van State ook geen andere bepaling bekend is die ten tijde van het bestreden besluit aan de overheid dergelijke bevoegdheid verleende; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 16 december 1994 waarbij het beroep van Jozef MATTHEUSSEN tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 april 1992 tot weigering aan Jozef MATTHEUSSEN van de exploitatievergunning voor het uitbreiden van een te Merksplas gevestigd vee- en varkensbedrijf met o.m. bijkomende stallingen voor 3.144 varkens (totaal te stallen : 4.940 varkens en 328 grote zoogdieren) ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, ingediend door de l.v. VERMEIREN bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de beroepen, ingediend door de b.v.b.a. JALTHO en de l.v. MATTHEUSSEN bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van genoemde vennootschappen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien september
1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.